

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Împrietenii copilul cu sfântul al cărui nume îl poartă

În cuvântul său, *Despre cum se cade să-și crească părinții copiii*, Sfântul Ioan Gură de Aur vorbește despre alegerea numelui de botez al copilului. Sfântul cunoștea obiceiul de a se da copilului numele unei rude sau al unui erou din literatură, dar el sfătuiește să i se dea mai curând numele unui sfânt mijlocitor, pentru ca acesta să-i fie exemplu de viață. Dar, chiar și atunci când dăm copilului numele unei rude, să ne îngrijim a-i face cunoscută viața sfântului sau a sfintei al cărui nume îl poartă. Ne putem ruga ca sfântul să-l binecuvânteze pe copil, îi putem așeza icoana lui la căpătâi, ca mai târziu să-i putem explica amănunte din viața sfântului său ocrotitor.

În Biserica noastră există slujbe cu rugăciuni speciale pentru momentele semnificative din viața copilului. Ca, de exemplu, rugăciunea ce se face în a opta zi de la naștere când i se dă copilului un nume, rugăciunea la a patruzecia zi de la naștere când copilul este închinat Domnului în biserică, apoi când merge la școală pentru prima dată ș.a.m.d. Să nu neglijăm aceste comori de neprețuit.

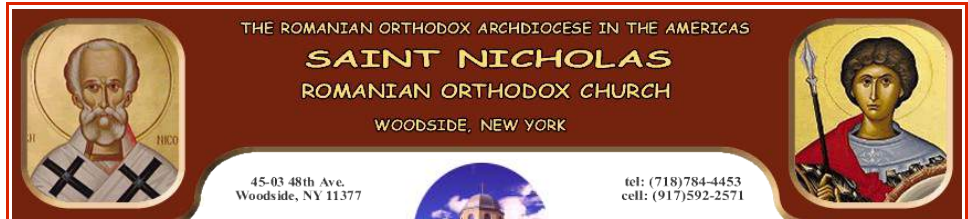
Maica Magdalena, Sfaturi pentru o educație ortodoxă a copiilor de azi

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK JANUARY 11 - 17

Friday, January 15: **The Akathist of Saint Nicholas** 6:30 PM
Saturday, January 16: **Matins, Divine Liturgy, Memorial Service** 8:30 AM
Vespers 6.30 PM
Sunday, January 17 : **Matins and Divine Liturgy** 8:30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA DUPA BOTEZULUI DOMNULUI

În vremea aceea, auzind că Ioan a fost întemnițat, Iisus a plecat în Galileea. Și, părăsind Nazaretul, a venit să locuiască în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ceea ce s-a zis prin Isaia prorocul, care zice: „Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit“. De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor. (MATEI 4, 12 - 17)

SFANTUL ANTONIE CEL MARE

Antonie era egiptean și s-a născut cam pe la anul 250 d. Hr., în satul Koman de lângă Herculea. După moartea nobililor și bogaților săi părinți el și-a împărțit moștenirea cu sora lui, care era minoră, și i-a asigurat traiul împreună cu câteva rude. *Jumătatea sa de avere Cuviosul Antonie a împărțit-o săracilor iar el însuși, neavînd mai mult de douăzeci de ani, s-a dăruit în întregime nevoițelor ascetice pe care le dorea încă din copilărie.*

La început Antonie s-a nevoit în apropierea satului său dar ca să scape de supărările oamenilor el s-a retras în pustia de la țărmul Mării Roșii, unde a petrecut douăzeci de ani în singurătatea rugăciunii numai cu Dumnezeu, fără să vadă pe nimeni; acolo a suferit cu răbdare cumplitele ispite ale diavolului. Faima lui s-a întins în întreaga lume și în jurul lui s-a strîns mulțime de ucenici pe care i-a îndrumat pe calea mîntuirii prin cuvîntul și exemplul vieții lui. De-a lungul celor optzeci și cinci de ani de nevoițe ascetice, el s-a dus doar de două ori la Alexandria. Prima oară cu gîndul să sufere mucenicia pentru Hristos în timpul dezlănțuirii persecuțiilor, iar a doua oară la invitația Sfîntului Atanasie, ca să respingă acuzația arienilor cum că și el, Antonie, ar fi fost arian. Antonie a murit la vîrsta de una sută și cinci ani, lăsînd în urma lui oștiri întregi de monahi și de următori ai lui.

Chiar dacă Antonie nu era cărturar în învățătura lumii, el a fost cu toate acestea învățătorul și dascălul celor mai cărturari oameni ai vremii, printre care s-a numărat și Sfîntul Atanasie cel Mare. Cînd unii filozofi elini au venit să-l ispitească cu știința lor literară, Antonie i-a rușinat cu următoarea întrebare: *«Ce e mai vechi, cunoașterea sau cartea? Care dintre acestea două a fost cauza celeilalte?»* Rușinați, filozofii s-au împrăștiat, pentru că și-au dat seama că ei aveau doar unele cunoștințe despre cunoaștere, pe cînd Antonie avea cunoașterea însăși. Acesta a fost un om care a atins desăvîrșirea încă din această viață, pe cît poate atinge omul pe pămînt.

Acesta a fost un dascăl al dascălilor și un învățător al învățătorilor, care, timp de optzeci și cinci de ani plini s-a desăvîrșit pe sine, și așa a putut să desăvîrșescă și pe alții. Plin de ani și de fapte bune, Sfîntul Cuvios Antonie cel Mare s-a mutat la Domnul în anul 335 de la Hristos.

Cugetare:

Sfîntul Antonie ne povățuiește: *«învățați-vă cu smerenia, căci ea acoperă mulțime de păcate. De toate păcatele Se îngreșează Domnul, dar cel mai mult de trufia inimii. **Nu vă socotiți cărturari și înțelepți, căci așa tot efortul vostru se va pierde, și barca voastră va ajunge goală la mal. Dacă aveți stăpînire asupra altora, nu amenințați ușor cu moartea. Cunoașteți că și voi sînteți din fire***

pradă morții și că fiecare suflet la sfîrșit își va lepăda trupul ca pe un veșmînt».

La Bizanț exista un obicei curios și plin de învățăminte atunci cînd avea loc încoronarea unui nou împărat în Biserica Sfînta Sofia. Obiceiul era că în timp ce-i pune coroana pe cap, **Patriarhul îi înmîna împăratului și o punguță de mătase umplută cu murdăria din vreun mormînt. Asta pentru ca și împăratul să-și amintească că va muri și să fie smerit, iar nu trufas**“.

“Și era gîndul lui acesta cu adevărat preaslăvit, căci **nu voia cu vremea să măsoare calea faptei bune, nici sihăstria cea pentru dînsa, ci numai cu dorința și cu voința**; căci el nu pomenea vremea trecută, ci **în fiecare zi socotea că acum a pus început de pustnicie** și mai mare osteneală avea pentru sporire, zicînd adeseori în sine graiul Apostolului: *Cele din urmă uitându-le și la cele dinainte întinzându-ne.* Aducându-ne aminte și de cuvîntul proorocului Ilie, care zice: *Viu este Domnul, Căruia i-am stat eu înaintea astăzi.* Deci, zicînd el **“astăzi”** nu măsura cea trecută, ci **ca și cum ar fi început în fiecare zi**, se sîrguia în felul acesta, precum se cuvine a se arăta lui Dumnezeu, curat cu inima și *gata a se supune voii Lui și nimănui altuia...* Deci, să ne ținem, o! fiilor, de pustnicie, și să nu ne trîndăvim, că avem într-aceasta pe Domnul ajutător, după cum este scris: **Celui ce voiește binele, și Dumnezeu îi ajută spre cele bune.**

Dar, spre a nu ne împrăști cu sufletul, este bine a cugeta la graiul apostolului, care zice: În fiecare zi pot să mor. Și dacă noi am fi ca și cum am muri în fiecare zi, așa vom trăi și nu vom păcătui. Iar cuvîntul cel zis este înțeles astfel: *<<Ca sculându-ne în fiecare dimineață, să socotim că nu vom ajunge pînă seara>>...*”

“Deci, proorocul fiind trimis de Domnul, plîngea pentru unii ca aceștia, zicînd: *Vai celui ce adapă pe aproapele cu amestecare tulbure. Pentru că niște meșteșugiri ca acestea și gînduri sînt răsturnătoare și împiedică de la calea ce duce la fapta cea bună.* Iar **Domnul însuși, măcar că diavolii grăiau cele adevărate, adică acestea: Tu ești Fiul lui Dumnezeu, cu toate acestea le porunca să tacă și-i oprea a grăi; ca nu cumva împreună cu adevărul să semene și răutatea lor și ca pe noi să ne obișnuiască a nu lua aminte niciodată la unele ca acestea, deși s-ar părea că grăiesc adevărul.**

Pentru că este necuviincios lucru avînd Sfintele Scripturi și libertate de la Mîntuitorul, să ne învățăm de la diavolul, cel ce nu și-a păzit rînduiala sa, ci altele a cugetat. Pentru aceasta, cînd grăiește din Scripturi, să-l oprești zicînd: Iară păcătosului i-a zis Dumnezeu: Pentru ce tu povestești dreptățile mele și iei testamentul meu în gura ta? Căci toate le fac diavolii și le tulbură, spre amăgirea celor proști. Deci, fac sunete, rîd mult și șuieră, iar dacă nu ia aminte nimeni la dînșii, apoi plîng și se bocesc ca niște biruiți”.